

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204323
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617204323.6

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu K. B., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom X. X/X, C., zastúpeného Mgr. Ľubošom Kráľom, advokátom, so sídlom Červenej armády 1, Martin proti žalovaným: 1.) E. X., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom Y. XXX, B. C., a 2.) C. X., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom Y. XXX, B. C., zastúpených JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 17, Liptovský Mikuláš, o vrátenie daru, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Každý zo žalovaných má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 11. 5. 2017 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil vlastnícke právo žalobcu titulom vrátenia daru k spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 15/64 na rodinnom dome so súpisným číslom XXX, postavenom na KN-C parcele č. 77/1, a KN-C parcele č. 77/2, zapísanom v katastri nehnuteľností, na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, pre okres Liptovský Mikuláš, obec Hybe, katastrálne územie Y..

2. Uvedený žalobný návrh odôvodnil žalobca nasledovnými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Žalobca darovacou zmluvou z 12. 9. 2005 daroval žalovanej v 1. rade spoluvlastnícky podiel v rozsahu 15/64 na rodinnom dome súp. č. XXX, postavenom na parcele registra „C“, parcelné číslo 77/1, a na parcele registra „C“, parcelné číslo 77/2, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Y., obec Hybe, okres Liptovský Mikuláš. Žalovaná v 1. rade sa však voči žalobcovi správala tak, že tým hrubo porušila dobré mravy, a to konkrétne tým spôsobom, že 22. 10. 2014 zaslala na Okresný súd Martin (vo veci vedenej pod sp. zn.: 11C/49/2014, v rámci ktorého konania žalovaná v 1. rade vystupuje ako žalobkyňa, a voči žalobcovi ako žalovanému sa domáha určenia neplatnosti závetu a listiny o vydedení) návrh na nariadenie znaleckého dokazovania (znalcem z odboru písmonaectva), v ktorom návrhu krivo obvinila žalobcu z toho, že namiesto nebohého otca strán sporu - pána O. B., žalobca podpísal závet a listinu o vydedení, keď v tomto návrhu napísala, že pri laickom porovnaní podpisov je tu podozrenie, že žalobca za O. B. podpísal závet a listinu o vydedení, hoci podozrenie žalovanej v 1. rade zo spáchania tohto činu bolo následne v uvedenom konaní vyvrátené znaleckým posudkom z odboru písmonaectva z 3. 4. 2017. V súlade s ust. § 630 Občianskeho zákonníka tak má žalobca nárok, aby mu žalovaná v 1. rade vrátila uvedený dar, a na základe toho listom z 20. 4. 2017 vyzval žalovanú v 1. rade na vrátenie daru v určenej lehote. Do spísania žaloby však žalovaná v 1. rade na túto výzvu nijako nereagovala. Žalovaná v 1. rade okrem toho tiež sústavne porušuje dobré mravy tým, že ohovára žalobcu pred rodinnými príslušníkmi, resp. jeho susedmi, vedie súdne konania proti žalobcovi (okrem konania vedeného na Okresnom súde Martin, sp. zn.: 11C/49/2014 o určenie neplatnosti závetu a listiny o vydedení, podala proti žalobcovi aj žalobu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré konanie sa vedie

na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn.: 8C/64/2014), a bráni, resp. znemožňuje žalobcovi v riadnom a nerušenom užívaní rodinného domu súpisné číslo XXX, v katastrálnom území Y., ktoré konanie žalovanej v 1. rade, tak pociťuje žalobca ako niekoľko rokov trvajúci dlhodobý psychický nátlak voči jeho osobe, čo sa už prejavilo na podlomenom zdraví žalobcu.

3. Na preukázanie týchto skutkových tvrdení žalobca ako dôkazy označil: darovaciu zmluvu z 12. 9. 2005, č. V 2727/2005, výpis z listu vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie Y., výzvu žalobcu na vrátenie daru z 20. 4. 2017, výsluch žalobcu, výsluch svedkov - dcéry žalobcu (W. B.), výsluch svedka - zaťa žalobcu (S. C.), výsluch svedka - susedky žalobcu v obci Hybe (K. C.), návrh žalovanej na nariadenie znaleckého dokazovania z 22. 10. 2014, znalecký posudok G.. G.. R. D. č. 19/2017 z 3. 4. 2017, a spis Okresného súdu Martin sp. zn.: 11C/49/2014.

4. Elektronickým podaním s autorizáciou podľa osobitného predpisu doručeným na tunajší súd 15. 6. 2017 žalobca navrhol, aby do konania pristúpil ďalší subjekt na strane žalovaného, a to C. X., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. XXX, okres B. C. (žalovaný v 2. rade), ktorý návrh žalobca odôvodnil tým, že na katastrálnom portáli zistil, že žalovaná v 1. rade už nie je spoluvlastníčkou rodinného domu súp. č. XXX, v katastrálnom území Y., pričom ako spoluvlastník predmetného domu s podielom vo veľkosti 27/64 je už vedená syn žalovanej v 1. rade - C. X. (žalovaný v 2. rade), a to titulom darovacej zmluvy č. V 1752/2017, pričom vklad bol povolený 3. 5. 2017. V rámci tohto návrhu žalobca tiež doplnil svoje doterajšie skutkové tvrdenia zo žaloby, keď uviedol, že výzvu žalobcu na vrátenie daru z 20. 4. 2017 zasielal žalovanej poštou ako doporučený list 1. triedy, pričom podľa vyjadrenia pošty žalovaná v 1. rade prevzala túto zásielku 21. 4. 2017. Žalobca poukázal na to, že momentom doručenia výzvy na vrátenie daru žalovanej v 1. rade dňa 21. 4. 2017, žalovaná stratila oprávnenie disponovať s predmetom daru (spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome súp. č. XXX, katastrálne územie Y., v rozsahu 15/64), a preto je darovacia zmluva č. V 1752/2017, neplatná v časti týkajúcej sa prevodu predmetu daru.

5. Uznesením vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn.: 21C/17/2017 z 3. 7. 2017 sa pripustilo, aby do konania ako ďalší subjekt na strane žalovaného pristúpil C. X., syn žalovanej v 1. rade (žalovaný v 2. rade.) Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. 8. 2017.

6. V písomnom vyjadrení žalovaných k žalobe, doručenom na tunajší súd 16. 2. 2018, títo uviedli, že oni sa nepovažujú za pasívne vecne legitimovaných v tomto spore. Súd podľa nich síce doručil žalovanej v 1. rade žalobu, avšak nie aj podanie žalobcu, z ktorého by vyplývala skutočnosť, že žalovaný v 2. rade je žalovaný v tomto spore, teda poukazovali na skutočnosť, že návrh žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania doručený na tunajší súd 15. 6. 2017 nebol žalovanej v 1. rade doručený (nedoručenie tohto návrhu žalovanému v 2. rade pritom vôbec nenamietali.) V tomto vyjadrení ďalej žalovaní uviedli, že žalovaná v 1. rade sa voči žalobcovi nikdy nedopustila žalobcom tvrdeného krivého obvinenia, a že tvrdenie žalobcu, podľa ktorého mala žalovaná v 1. rade ohovárať žalobcu pred jeho rodinnými príslušníkmi a susedmi, je nepravdivé, neurčité, a účelové tvrdenie. Ďalej to, že žalovaná v 1. rade uplatnila voči žalobcovi svoje právo podielového spoluvlastníka na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn.: 8C/66/2014), ktoré doteraz nebolo právoplatne skončené, ešte neznamená hrubé porušenie dobrých mravov, a subjektívny pocit darcu v tomto smere nie je rozhodujúci. V návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania nie žalovaná v 1. rade, ale jej zástupkyňa uviedla predmetné tvrdenie o podozrení, že žalobca za otca podpísal závet a listinu o vydedení. S poukazom na priamu reč v tomto podaní nemožno preto žiadnou interpretáciou vyvodit', že tak urobila žalovaná v 1. rade, aj keď toto tvrdenie urobila zástupkyňa žalovanej v 1. rade v zastúpení žalovanej v 1. rade. Uvedené tvrdenie o podozrení bolo pritom v tejto etape konania dôvodné, nakoľko samotný súd sa rozhodol v tomto spore vykonať znalecké dokazovanie na vyvrátenie tohto podozrenia. Uplatnenie prostriedku procesného útoku v spore ohľadne ktorého súd následne rozhodne, že vykoná dokazovanie nemôže byť kvalifikované ako hrubé porušenie dobrých mravov. Dôležité je, či z objektívneho hľadiska, nie podľa subjektívneho názoru darcu, ide o hrubé porušenie dobrých mravov. Žalobca pritom vo vzťahu k žalovanému v 2. rade hrubé porušenie dobrých mravov vôbec netvrdil.

7. V replike žalobcu doručenej na tunajší súd 28. 3. 2018 tento uviedol, že žalovaní sú pasívne vecne legitimovaní. Žalovaná v 1. rade bola v momente doručenia výzvy žalobcu na vrátenie daru (21. 4. 2017) spoluvlastníčkou rodinného domu súp. č. XXX, katastrálne územie Y., v podiele v rozsahu 27/64. Týmto dňom stratila žalovaná v 1. rade vlastnícke právo k spoluvlastníckemu podielu v rozsahu 15/64,

ktorý bol predmetom daru. Avšak žalovaná v 1. rade po doručení tejto výzvy zo špekulatívnych dôvodov previedla celý svoj spoluvlastnícky podiel (vrátane toho spoluvlastníckeho podielu, ktorý je predmetom tejto žaloby) na svojho syna (žalovaného v 2. rade), s tým, že vklad do katastra bol povolený 3. 5. 2017, preto bolo potrebné, aby bol do konania na strane žalovaných pripustený aj žalovaný v 2. rade, aby určovací výrok rozsudku bol záväzný aj pre žalovaného v 2. rade ako aktuálneho spoluvlastníka rodinného domu miesto žalovanej v 1. rade, a tento rozsudok tak mohol byť vykonateľný a zapísaný do katastra nehnuteľností. Žalobca dodal, že v konaní vedenom na Okresnom súde Martin sp. zn.: 11C/49/2014 prejavovala svoju vôľu žalovaná v 1. rade, a nie jej zástupkyňa. Žalobca ďalej uviedol, že ďalšie správanie žalovanej v 1. rade, ktoré považuje za v rozpore s dobrými mravmi, vidí v nepravdivom tvrdení žalovanej v 1. rade predneseným v rámci žaloby, ktorou bolo iniciované konanie na Okresnom súde Martin pod sp. zn.: 11C/49/2014, kde táto uviedla, že žalobca mal svojho otca prinútiť k podpisu závetu a listiny o vydedení. Žalobca ďalej videl za správanie v rozpore s dobrými mravmi aj v konaní žalovanej v 1. rade, keď v rámci konania na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/64/2014 (konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva) sa žalovaná v 1. rade od žalobcu domáhala (okrem iného) aj finančného vyporiadania z podielu na rodinnom dome súp. č. XXX, katastrálne územie Y., ktorý bol predmetom daru.

8. V duplike žalovaných doručených na tunajší súd 24. 5. 2018 títo uviedli, že žalovaný v 2. rade nie je v spore pasívne vecne legitimovaný, pretože nebol obdarovaný, a teda nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorej sa žalobca domáha, t.j. nemôže vrátiť to, čo darom nedostal. Zo zápisnice o pojednávaní z 30. 9. 2014 vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn.: 11C/49/2014 vyplýva, že bolo na mieste uplatniť (žalobou) právo žalovanej v 1. rade na súde (v uvedenom konaní), keďže v zápisnici opísané skutkové okolnosti týkajúce sa správania žalobcu v dobe predchádzajúcej spisaniu závetu otcom strán, ktorý závet bol spísaný výlučne v prospech žalobcu, podanie takej žaloby odôvodňovali. Právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Martin sp. zn.: 11C/49/2014, ktorým bola žaloba žalovanej v 1. rade zamietnutá v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 5Co/330/2017 síce bolo neskôr napadnuté dovolaním žalovaných, výsledok tohto sporu je však pre otázku vrátenia daru irelevantný, pretože dôvod zamietnutia žaloby sa aj tak netýkal posúdenia konania žalobcu, ktoré predchádzalo uplatneniu prostriedku procesného útoku žalovanou v 1. rade, ktoré by dalo príčinu pochybností žalovanej v 1. rade o tom, kto skutočne závet a listinu o vydedení podpísal. Žalovaní ďalej poukázali na správanie sa žalobcu, ktoré je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, a pre ktoré nie sú, vzhľadom na potrebu hodnotenia vzájomného správania sa strán sporu, ďalej dôvody na vrátenie daru, ktoré okolnosti však chceli žalovaní bližšie a podrobnejšie uviesť až na pojednávaní. Žalovaní taktiež poukázali na to, že okolnosti, pre ktoré došlo k uzavretiu darovacej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade ohľadne predmetného spoluvlastníckeho podielu tiež majú poukazovať na dôvodnosť žaloby v tejto veci, pričom tieto okolnosti chceli žalovaní podrobnejšie rozviesť až na pojednávaní, pričom poukázali na to, že tieto okolnosti tiež vyplývajú z priložených listinných dôkazov (k duplike.) Žalovaní zdôraznili, že išlo len o vyslovenie podozrenia, či žalobca za otca nepodpísal závet a listinu o vydedení, a nie o krivé obvinenie, že žalobca tak učinil, a vyslovenie podozrenia nemožno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov. Na záver dupliky uviedli, že keďže žalovaná v 1. rade previedla dar na žalovaného v 2. rade nemožno žalobnému petitu vyhovieť.

9. Súd na pojednávaní konanom na tunajšom súde 6. 7. 2018 doručil dupliku žalobcovi, nakoľko mu nebola doručená s predvolaním na pojednávanie, a prerušil pojednávanie, aby sa žalobca mohol oboznámiť s obsahom dupliky, pričom po prerušení pojednávania žalobca výslovne uviedol, že z dôvodu nedoručenia dupliky v lehote potrebnej podľa zákona na prípravu na pojednávanie, nežiada o odročenie pojednávania. Vzhľadom na uvedené súd mohol pokračovať v pojednávaní.

10. Žalobca na tomto pojednávaní zopakoval obsah svojej žaloby a repliky, pričom doplnil, že zabezpečil pre účely pojednávania svedka pána S. C., ktorý je jeho zaťom, a má vypovedať o incidente, ku ktorému došlo pri dome súp. č. XXX, v katastrálnom území Y., kedy mali žalovaní napadnúť žalobcu a brániť mu v odchode od toto domu autom, pretože odnášal veci, na ktoré nemal nárok, a v tejto súvislosti neho volali políciu. Žalobca pritom uviedol, že uvedeného svedka síce zabezpečil, ale podľa § 197 ods. 1 Civilného sporového poriadku o tejto skutočnosti protistranu neupovedomil, pretože to nepovažoval za potrebné, keďže to podľa neho vyplýva zo žaloby. Pokiaľ ide o ostatných svedkov navrhnutých v rámci žaloby, teda dcéru žalobcu (W. B.) a susedku žalobcu v obci Hybe (K. C.), účasť týchto svedkov na pojednávaní ani len nezabezpečil, nakoľko predpokladal, že daná vec nebude rozhodnutá na prvom pojednávaní, a že svedkovia môžu prípadne ešte vypovedať na ďalšom pojednávaní avšak predovšetkým ich účasť

na konaní nezabezpečil preto, že za nosný dôvod svojej žaloby považuje vyjadrenie žalovanej v 1. rade uvedené v návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania doručeného na Okresný súd Martin 22. 10. 2014, ktoré predstavuje hrubé porušenie dobrých mravov. V rámci ústneho prednesu žalobcu na pojednávaní tento predložil súdu nové návrhy listinných dôkazov. Išlo o rozsudok vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn.: 11C/49/2014 z 13. 6. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu sp. zn.: 5Co/330/2017 z 30. 1. 2018, a uviedol nové skutkové tvrdenie, že žalovaná v 1. rade podala voči jeho osobe na Okresný súd Martin, vo veci vedenej pod sp. zn.: 21C/41/2017, dňa 20. 9. 2017 ďalšiu žalobu, a to znova o neplatnosť listiny o vydedení, a z tých istých dôvodov ako bola predchádzajúca žaloba, čo považuje za nepochopiteľné, a za šikanóznú žalobu. Na preukázanie tohto skutkového tvrdenia v rámci ústneho prednesu, predložil ako návrh dôkazu uvedenú žalobu. Po predbežnom právnom posúdení súdom na tomto pojednávaní žalobca v rámci svojej záverečnej reči, ktorou sa vyjadroval aj k tomuto predbežnému právnomu posúdeniu namietal, že súd porušil zásadu prejednávania, keď neumožnil po ústnom prednese žalovaných, a to najmä osobitne dlhom ústnom prednese žalovanej v 1. rade, vyjadriť sa k tomuto prednesu znovu žalobcovi, a poukázal na to, že sudcovskú koncentráciu, ktorej uplatnenie súd deklaroval v predbežnom právnom posúdení veci, súd môže, ale nemusí uplatniť, pričom nesúhlasil s fakultatívnym využitím tejto možnosti zo strany súdu, bez toho, aby tento svoj názor nejako bližšie odôvodnil. Poukázal na to, že v súdnom konaní nie je možné bez následkov tvrdiť čokoľvek ako to urobila žalovaná v 1. rade, a že sa nestotožňuje s deklarovanou judikatúrou v tomto smere. Poukázal na to, že ide o českú judikatúru, a nie slovenskú, a že nie je prípustné niekoho krivo obvinieť z toho, že sfaľšoval verejnú listinu bez toho, aby bol za to postihnutý. Pokiaľ ide o formuláciu žalobného petitu odvolával sa v rámci záverečnej reči na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktoré riešilo obdobnú situáciu, a ktoré takto uložilo formulovať žalobný petit, teda zahrnúť do určovacieho výroku okrem žalovanej v 1. rade aj žalovaného v 2. rade. Žalobca ďalej v záverečnej reči poukázal na to, že sa nestotožňuje s tým, že súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, teda výsluch žalobcu a výsluch zabezpečeného svedka.

11. Žalovaní na tomto pojednávaní v rámci ústneho prednesu zopakovali obsah svojho vyjadrenia k žalobe a duplike, pričom doplnili, že bola podaná určovacia žaloba, kde nebol preukázaný naliehavý právny záver na tomto určení. Naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, keď má súd poskytnúť ochranu právnomu postaveniu žalobcu skôr než toto právne postavenie žalobcu malo byť porušené, ide o preventívnu ochranu, ako náhle však právo žalobcu bolo porušené, čo žalobca tvrdí, stráca prevencia akýkoľvek význam, a žalobca už nemôže mať naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Ďalej dôvod vrátenia daru musí byť vo výzve na vrátenie daru a v žalobe o vrátenie daru špecifikovaný tak, aby nebol zameniteľný, tzn. že musí spĺňať znaky určitosti právneho úkonu. Jediný dôvod, ktorý napĺňal tieto znaky určitosti právneho úkonu bol, že žalovaná v 1. rade podala proti žalobcovi žalobu o neplatnosť závetu vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn.: 11C/49/2014, a žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktorá je vedená Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn.: 8C/66/2014, pričom všetky ďalšie dôvody, teda žalovaná v 1. rade znemožňuje žalobcovi v riadnom a nerušenom užívaní domu alebo mu bráni užívať nehnuteľnosti, sú dôvody, ktoré nie sú určité, ani z hľadiska obsahu, ani z hľadiska času, kedy k nim malo dôjsť. Pokiaľ ide o súdne konania, ktoré žalovaná v 1. rade iniciovala voči žalobcovi, obidve tieto konania sú len uplatnením práva na súde a uplatnením prostriedkov procesného úkonu a procesnej obrany v rámci týchto konaní. Je to ústavné právo každého, čiže pokiaľ toto ústavné právo niekto využije, nemožno to považovať za porušenie dobrých mravov hrubým spôsobom. V tejto súvislosti poukázali na judikatúru, konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3Cdo 53/2006, podľa ktorej sa za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným podľa § 630 Občianskeho zákonníka nepovažuje podanie neopodstatneného podnetu na začatie trestného stíhania darcu. Pokiaľ navrhol žalobca vypočuť v žalobe svedkov, nešpecifikoval v žalobe k čomu presne majú vypovedať. Žalovaní následne na pojednávaní uvádzali nové skutkové tvrdenia, ktoré mali odôvodňovať vyslovenie podozrenia žalovanou v 1. rade o podpísaní závetu a listiny o vydedení žalobcom, ktoré žalobca napádal ako hrubé porušenie dobrých mravov, ktoré vo svojich písomných podaniach prisľúbili bližšie uviesť až na pojednávaní, a žalovaná v 1. rade následne veľmi podrobným spôsobom uvádzala nové skutkové tvrdenia ohľadne okolností týkajúcich sa správania žalobcu, ktoré považuje za v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré nie sú dané dôvody na vrátenie daru, tak ako to prisľúbila v duplike, a rovnako ohľadne okolností, pre ktoré došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy, ktoré tiež poukazujú na nedôvodnosť žaloby o vrátenie daru. Žalovaná v 1. rade v rámci ústneho prednesu na pojednávaní predložila súdu nové návrhy listinných dôkazov, ktorými chcela preukázať svoje skutkové tvrdenia uvedené v rámci ústneho prednesu na pojednávaní, ktoré sa týkali okolností správania žalobcu, ktoré považuje za hrubé porušenie dobrých mravov, pre

ktoré nie sú dôvody na vrátenie daru, a okolností, pre ktoré došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade, ktoré tiež poukazujú na nedôvodnosť žaloby o vrátenie daru. Žalovaní sa v rámci záverečnej reči stotožnili s právnym názorom vysloveným súdom.

12. Súd na pojednávaní nepovažoval za potrebné vykonať žiadne dokazovanie na zistenie (pre účely rozhodnutia právne relevantného) skutkového stavu, nakoľko si osvojil ako zistený (relevantný) skutkový stav, skutkový stav vyplývajúci z nesporných skutkových tvrdení strán (prednesených v rámci ich písomných podaní), ktorých nespornosť vyplývala z nepopretia tvrdení protistrany (§ 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku.) Vo vzťahu k nesporným skutkovým tvrdeniam sa totiž dokazovanie nevykonáva.

13. Konkrétne za nesporné považoval súd skutkové tvrdenie žalobcu, že žalobca darovacou zmluvou z 12. 9. 2005 daroval žalovanej v 1. rade spoluvlastnícky podiel v rozsahu 15/64 na rodinnom dome súp. č. XXX, postavenom na parcele registra „C“ parcelné číslo 77/1, a na parcele registra „C“ parcelné číslo 77/2, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, v katastrálnom území Y., obec Hybe, okres Liptovský Mikuláš. Toto skutkové tvrdenie žalobcu nebolo žalovanými popreté, preto sa podľa § 150 ods. 1 CSP považuje za nesporné, a nebolo vo vzťahu k nemu potrebné vykazovať dokazovanie.

14. Za nesporné skutkové tvrdenie považoval súd tiež tvrdenie žalobcu, že žalovaná v 1. rade v návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania doručenom na Okresný súd Martin 22. 10. 2014 vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn.: 11C/49/2014, kde vystupovala v pozícii žalobkyne (konanie o určenie neplatnosti závetu a listiny o vydedení) uviedla, že je tu podozrenie, že žalobca za otca podpísal závet a listinu o vydedení, ktoré podozrenie bolo v uvedenom konaní vyvrátené znaleckým posudkom z odboru pismoznalctva. Išlo o žalovanými nepopreté skutkové tvrdenie, ktoré sa považuje podľa § 150 ods.1 CSP za nesporné, a teda vo vzťahu k nemu nebolo takisto potrebné vykonávať dokazovanie.

15. Ďalej za nesporné skutkové tvrdenie považoval súd skutkové tvrdenie žalobcu, podľa ktorého žalovaná v 1. rade v rámci konania na Okresnom súde Martin pod sp. zn.: 11C/49/2014 uviedla, že žalobca mal svojho otca prinútiť k podpisu závetu a listiny o vydedení (ako určitá alternatívna verzia tvrdení žalovanej v 1. rade v uvedenom konaní - pozn. súdu). Toto skutkové tvrdenie takisto nebolo žalovanými popreté, preto sa považuje podľa § 150 ods. 1 CSP za nesporné, a nebolo potrebné k nemu vykonávať dokazovanie.

16. Ostatné skutkové tvrdenia žalobcu, resp. žalovaných (z ich písomných podaní) považoval súd za neúplné, a teda nepostačujúce pre subsumovanie pod príslušnú hmotnoprávnu normu (ako je podrobnejšie vysvetlené ďalej v rámci právneho posúdenia veci), preto ich do zisteného skutkového stavu nezahrnul.

17. Rovnako tak (z dôvodu uplatnenej sudcovskej koncentrácie, ako je podrobnejšie vysvetlené ďalej v rámci právneho posúdenia veci) nezahrnul do zisteného skutkového stavu nové skutkové tvrdenia prednášané stranami sporu až na pojednávaní, pretože sa nimi vôbec nezaoberal.

18. Takto ustálené (celkové) skutkové zistenie súdu postačovalo pre účely právneho posúdenia a rozhodnutia o podanej žalobe (ako vyplýva z ďalej uvedeného právneho posúdenia veci.)

19. Takto zistený skutkový stav teda súd podrobil svojmu právnemu posúdeniu, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

20. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Z.b. v znení účinnom v čase kedy malo dôjsť ku konaniu, ktoré podľa žalobcu malo niest' znaky hrubého porušenia dobrých mravov, ďalej len „OZ“) darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny ak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

21. Pokiaľ ide o nové skutkové tvrdenia strán sporu (či už ako samostatné nové skutkové tvrdenia alebo ako nové skutkové tvrdenia dopĺňujúce dovtedy existujúce stručné, resp. neurčité skutkové tvrdenia strán sporu v ich písomných podaniach), ktoré boli prednesené stranami sporu až na pojednávaní, v rámci ústneho prednesu, teda po uplynutí lehôt určených súdom stranám sporu vo výzvach na vyjadrenie podľa § 167 CSP, a s nimi spojené nové návrhy na vykonanie dokazovania alebo iné nové návrhy na vykonanie dokazovania, tak na tieto nové skutkové tvrdenia, súd (využívajúc právo uplatniť sudcovskú

koncentráciu podľa § 153 CSP a § 167 CSP) neprihliadal, a tieto nové návrhy na vykonané dokazovania na pojednávaní zamietol vykonať, keďže dospel k záveru, že išlo o skutkové tvrdenia a návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré mohli byť urobené aj skôr, v rámci určených lehôt podľa § 167 CSP. Sudcovská koncentrácia je jeden z nových inštitútov, na ktorých stojí nový civilný procesný kódex (Civilný sporový poriadok.) Predstavuje jednu z kľúčových novinek tohto nového procesného predpisu, pre ktorý bol tento procesný poriadok prijímaný, a ktorý má viesť k rýchlejšiemu a hospodárnejšiemu vedeniu konania ako to bolo v minulosti. Jeho uplatnenie je na mieste obzvlášť v takom prípade ako je tento, keď sú strany sporu zastúpené advokátmi. Kým v prípade strán nezastúpených advokátmi by sa možno ešte dalo zvažovať, či uplatnenie sudcovskej koncentrácie (v konkrétnom prípade) nie je príliš tvrdé voči stranám sporu, hoci boli o možnosti takého postupu riadne poučené, avšak ak sú strany sporu zastúpené advokátmi, u ktorých sa predpokladá znalosť zákona na najvyššej úrovni, nie je možné takýto postup súdu spochybňovať. Ak by súd pripustil nové skutkové tvrdenia, obzvlášť v takom rozsahu ako boli prezentované na pojednávaní oboma stranami, výrazne a zbytočne by predĺžil spor, a zasiahol by tak v konečnom dôsledku do práva týchto strán na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a nepriamo aj účastníkov iných konaní vedených na tomto súde. Súd pritom rovnako neprihliadal na nové skutkové tvrdenia, resp. nové návrhy dôkazov, u oboch strán sporu, teda rešpektoval aj zásadu rovnosti strán.

22. Konkrétne takto súd neprihliadal na nové skutkové tvrdenia žalobcu (prednesené až na pojednávaní), ktorým sa snažil dodatočne podrobnejšie uvádzať ako konkrétne mala žalovaná v 1. rade brániť žalobcovi v užívaní rodinného domu súp. č. XXX, v katastrálnom území Y., resp. ako konkrétne mala žalovaná v 1. rade ohovárať žalobcu pred jeho rodinnými príslušníkmi a susedmi v obci Hybe.

23. Rovnako však súd neprihliadal na nové skutkové tvrdenia žalovaných (prednesené až na pojednávaní) týkajúce sa okolností, pre ktoré došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy, ktoré by mali preukazovať nedôvodnosť žaloby o vrátenie daru, ďalej okolností správania žalobcu, ktoré malo byť v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré by podľa žalovaných tiež neboli dané dôvody na vrátenie daru, a nakoniec aj okolností, odôvodňujúcich vyslovenie podozrenia (žalovanou v 1. rade) o podpísaní závetu a listiny o vydedení žalobcom, ktoré žalobca napádal ako hrubé porušenie dobrých mravov.

24. Rovnako nové návrhy dôkazov prednesené stranami sporu (v súvislosti s týmito novými skutkovými tvrdeniami) až na pojednávaní, resp. iné nové návrhy dôkazov prednesené stranami až na pojednávaní, ktoré dovtedy strany v rámci svojich písomných podaní v súdom určených lehotách podľa § 167 CSP nenavrhovali vykonať (neoznačili), súd (uplatňujúc túto sudcovskú koncentráciu) na pojednávaní zamietol vykonať.

25. Pokiaľ ide o návrhy na vykonanie dôkazov, ktoré boli žalobcom navrhnuté ešte v žalobe (teda včas), a to výsluchu svedkov a žalobcu (ktorými sa malo preukázať ohováranie žalobcu žalovanou v 1. rade a znemožňovanie užívania rodinného domu žalobcovi žalovanou v 1. rade), súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania na pojednávaní zamietol, nakoľko vykonanie týchto dôkazov by bolo nevhodné, pretože ak by ich aj súd vykonal, nebolo by možné na základe takto vykonaných dôkazov preukázať chýbajúce skutkové tvrdenia žalobcu (v žalobe), v súvislosti s ktorými mali byť tieto návrhy dôkazov urobené, keďže dôkazmi sa preukazujú už tvrdené skutkové tvrdenia, a z dôkazov sa nezisťujú skutkové tvrdenia, ktoré strany sporu opomenuli uviesť. Príliš všeobecné a neurčité (ako bude vysvetlené ďalej) skutkové tvrdenia žalobcu (v žalobe) týkajúce sa ohovárania žalobcu žalovanou v 1. rade pred rodinnými príslušníkmi a susedmi žalobcu v obci Hybe, ako aj týkajúce sa bránenia, resp. znemožňovania žalobcovi užívania rodinného domu súp. č. XXX, katastrálne územie Y., žalovanou v 1. rade, nie sú totiž subsumovateľné pod príslušnú hmotnoprávnu normu (§ 630 OZ.) Vykonávať dokazovanie ohľadne takýchto skutkových tvrdení nemá potom žiaden zmysel (preukázali by sa tým maximálne tieto všeobecné, neúplné skutkové tvrdenia o ohováraní a znemožňovaní užívania rodinného domu, ktoré nie je možné subsumovať pod žiadnu hmotnoprávnu normu.) Žalobca zrejme predpokladal, že z týchto výpovedí svedkov a žalobcu na pojednávaní dodatočne vyplynú potrebné konkrétnejšie skutkové tvrdenia, ktoré v žalobe opomenul uviesť, a ktoré ich umožnia subsumovať skutkový stav (v tomto smere) pod príslušnú hmotnoprávnu normu, avšak ako už bolo uvedené je neprípustné vyvodzovať chýbajúce skutkové tvrdenia z vykonaných dôkazov. Na rozdiel od minulej nejednotnej súdnej praxe, súčasný procesný kódex v ust. § 132 ods. 2 CSP (bez výnimky) zakazuje nahradiť opísanie rozhodujúcich skutočností odkazom na označené dôkazy, o čo sa zrejme snažil žalobca. Uvádzanie nových (doplňujúcich) skutkových tvrdení (ako už bolo uvedené) súd uplatňujúc sudcovskú koncentráciu

žalobcovi (z vyššie uvedených dôvodov) nedovolil. Tieto pravidlá pritom boli vopred jasné, vyplývali zo zákona, ako aj z poučení vo výzvach podľa § 167 CSP.

26. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe, podľa ktorého žalovaná porušuje dobré mravy tým, že ohovára žalovaného (zrejme myslené žalobcu) pred jeho rodinnými príslušníkmi a susedmi v obci Hybe, a bráni žalobcovi v riadnom a nerušenom užívaní rodinného domu súp. č. XXX, katastrálne územie Y., pričom na preukázanie týchto skutkových tvrdení žalobca v žalobe navrhuje vykonať ako dôkazy výsluch žalobcu a výsluch svedkov dcéry a zaťa žalobcu a výsluch svedkyne susedy žalobcu v obci Hybe, súd uvádza, že tieto žalobcove tvrdenia sú jednoznačne neúplné, teda žalobca v tomto smere nedostatočne opísal rozhodujúce skutočnosti, čím si nesplnil základnú procesnú povinnosť podľa § 150 ods. 1 CSP. Žalobca v tomto smere pritom uviedol tzv. základné skutkové tvrdenia, ktoré nezameniteľným spôsobom individualizujú tieto skutkové tvrdenia od iných skutkových tvrdení, preto výzva podľa § 129 ods. 1 CSP zo strany súdu neprichádzala do úvahy, avšak opis týchto skutočností pritom súčasne nebol natoľko úplný, aby bolo možné hovoriť o splnení si povinnosti žalobcu podľa § 150 ods. 1 CSP, teda o unesení bremena tvrdenia (v tomto smere), teda o úplnom splnení si povinnosti substancovane tvrdiť, t.j. uvádzať skutkové tvrdenia v takom rozsahu, aby ich bolo možné subsumovať pod príslušnú hmotnoprávnú normu (§ 630 OZ.) Neunesenie tohto bremena tvrdenia (v tomto smere) má za následok prehru sporu a zamietnutie žaloby. Súd už nemôže vyzývať, tak ako pri absencii základných skutkových tvrdení podľa § 129 ods. 1 CSP na ich doplnenie. Išlo by totiž, v prípade takejto výzvy súdu o neprípustnú pomoc súdu jednej strane sporu na úkor druhej strane sporu, čím by súd porušil zásadu rovnosti strán sporu a zásadu prejednaci. Postup podľa § 150 ods. 2 CSP (výzva súdu na doplnenie chýbajúcich skutkových tvrdení nad rámec základných skutkových tvrdení) pritom nebolo možné v danom prípade aplikovať, nakoľko tento postup by sa síce teoreticky (v určitých prípadoch) v takejto situácii aplikovať dal, avšak v zásade sa chápe ako výnimka, výnimka z pravidla daného a vyplývajúceho z § 150 ods. 1 CSP (a z neho vyplývajúcich následkov v podobe zamietnutia žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia), ktorý postup je navyše (ako vyplýva zo znenia zákona) fakultatívny, teda a jeho aplikácia musí byť odôvodnená určitými výnimočnými okolnosťami. Ak by to mal byť štandardný postup súdu, nemalo by inak zmysel stanovovať takéto všeobecné pravidlo § 150 ods. 1 CSP s jeho následkami spočívajúcimi v neunesení bremena tvrdenia a prehry sporu, a fakultatívnosť postupu podľa § 150 ods. 2 CSP. Súd pri žalobcovi zastúpenom advokátom nezistil žiadne dôvody, ktoré by ho oprávňovali na takúto zvýhodňujúcu pomoc, či šancu, ktorá by tak bola porušením zásady rovnosti strán a zásady prejednaciej.

27. Konkrétne neúplnosť týchto skutkových tvrdení videl súd v tom, že ide o príliš všeobecné tvrdenie, že žalovaná v 1. rade ohovára žalobcu pred jeho rodinnými príslušníkmi a susedmi bez uvedenia ako konkrétne ohovára (čo má význam z hľadiska posúdenia intenzity porušenia dobrých mravov, a tým klasifikácie takéhoto správania ako hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 OZ, ktoré sa musí posudzovať vždy individuálne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu), ako často dochádza k tomuto ohováraníu (čo má zase význam z hľadiska posúdenia sústavnosti menej závažného porušovania dobrých mravov, ako je vnímané aj toto konanie (aj žalobcom), ktorá sústavnosť má význam pre účely posúdenia tohto porušenia dobrých mravov ako hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 OZ), a kedy, resp. kedy naposledy došlo k takémuto ohováraníu (čo má význam z hľadiska premlčania práva na vydanie daru, a to nielen z pohľadu súdu, ale aj pre účely vyjadrenie žalovaných k tejto otázke a prípadné vznesenie námietky premlčania z ich strany.) Podobne v prípade príliš všeobecného skutkového tvrdenia žalobcu o znemožnení či bránení užívania mu rodinného domu zo strany žalovanej v 1. rade, uvedenia ako konkrétne k tomuto bráneniu alebo znemožneniu užívania rodinného domu dochádzalo (čo má význam z hľadiska posúdenia intenzity porušenia dobrých mravov, a tým klasifikácie takéhoto správania ako hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 OZ), ako často dochádza k takémuto znemožneniu, či bráneniu užívania rodinného domu (čo má zase význam z hľadiska posúdenia sústavnosti menej závažného porušovania dobrých mravov, ako je vnímané aj toto konanie (aj žalobcom), ktorá sústavnosť má význam pre účely posúdenia takéhoto porušenia dobrých mravov ako hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 OZ) a kedy, resp. kedy naposledy došlo k takémuto znemožneniu, resp. bráneniu užívania rodinného domu zo strany žalovanej v 1. rade (čo má význam z hľadiska posúdenia premlčania práva na vydanie daru, a to aj pre účely vyjadrenia žalovaných k tejto otázke, teda k namietnutiu možnosti premlčania).

28. Skutočnosť, že žalovaná v 1. rade v návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania doručenom na Okresný súd Martin 22. 10. 2014 (vo veci vedenej pod sp. zn. 11C/49/2014, kde žalovaná v 1. rade vystupuje ako žalobkyňa, a žaluje žalobcu o určenie neplatnosti závetu a listiny o vydedení), uviedla,

že je tu podozrenie, že žalobca za otca podpísal závet a listinu o vydedení, hoci toto podozrenie bolo v uvedenom konaní vyvrátené znaleckým posudkom z odboru písmoznalectva, súd nepovažoval za hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej v 1. rade voči žalobcovi v zmysle ust. § 630 OZ, pretože podľa názoru tunajšieho súdu uplatňovanie prostriedkov procesného útoku sa bez ohľadu na konečný výsledok konania (teda aj ak bude žaloba zamietnutá) považuje vždy za legitímne konanie, ktorým strana sporu len realizuje svoje zákonné resp. ústavné právo na súdnu ochranu. Uvedený názor tunajšieho súdu potvrdzuje aj judikatúra, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 33Cdo 2248/2011, podľa ktorej domáhať sa ochrany ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva na súde je - bez ohľadu na výsledok konania - legitímne konanie, preto nemôže byť samo o sebe správaním v rozpore s dobrými mravmi alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 3Cdo 53/2006 (ZSP 56/2010), podľa ktorej za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným v zmysle § 630 OZ nemožno považovať ani podanie neopodstatneného podnetu na začatie trestného stíhania darcu. Z tejto českej judikatúry (žiadna slovenská judikatúra v tomto smere tunajšiemu súdu nie je známa), s ktorou sa tunajší súd v plnom rozsahu stotožňuje, a je v súlade s jeho predtým vysloveným právnym názorom vyplýva, že ak by aj došlo k tomu, že žalovaná v 1. rade žalobcu krivo obvinila z trestného činu falšovania verejnej listiny alebo podpisu poručiťľa v rámci listiny o vydedení a závetu a podala by na neho v tejto súvislosti trestné oznámenie (k čomu nedošlo), a neskôr by sa preukázalo, že by išlo o neopodstatnený podnet na začatie trestného stíhania žalobcu ako darcu, tak aj tak by toto konanie nebolo možné považovať za hrubé porušenie dobrých mravov v chápaní ust. § 630 OZ. Navyše žalovaná v 1. rade v uvedenom konaní len vyslovila podozrenie, či žalobca nepodpísal za otca závet a listinu o vydedení, teda výslovne neuviedla tvrdenie, že sa tak stalo, ale ak by to aj bola vyslovila, a teda tvrdila by, že žalobca podpísal závet a listinu o vydedení za svojho otca ako poručiťľa, a dokonca ak by aj tieto tvrdenia neuvádzala len v uvedenom civilnom konaní, ale by šla na políciu alebo prokuratúru, a podala by trestné oznámenie pre taký čin, a neskôr by bolo dodatočne zistené, že išlo o úplne neopodstatnený podnet na začatie trestného stíhania, aj tak by nešlo o hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 OZ. Súd nespochybňuje, že takéto konanie by možno nebolo celkom v súlade s dobrými mravmi vo všeobecnom chápaní dobrých mravov v spoločnosti, že by to nebolo považované za celkom slušné správanie, avšak v každom prípade by nešlo o hrubé porušenie dobrých mravov v chápaní ust. § 630 OZ, teda v chápaní pre účely práva darcu domáhať sa vrátenia daru.

29. Navyše len vysloviť podozrenie, či žalobca nepodpísal uvedené listiny za otca znamená položiť si otázku, resp. vysloviť pochybnosť, a takéto konanie svojou idenzitou nemožno stotožňovať s priamym krivým obvinením žalobcu, z takéhoto konania, ktoré aj tak by nebolo dôvodom na vrátenie daru, pretože by sa nepovažovalo v zmysle uvedenej judikatúry za hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 OZ. Súd v tejto súvislosti dodáva, že predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 53/2006 na rozdiel od tvrdenia žalovaných nie je rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ale rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky, čo však neznižuje jeho argumentačnú hodnotu z hľadiska odborného ani iného hľadiska, keďže rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky takisto nie sú záväzné ako precedensy v inej veci ako tej ktorej sa týkajú. V zmysle § 220 ods. 3 CSP je síce povinný súd, ktorý sa odkláňa od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššej authority, teda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odôvodniť tento odklon, čo by nemuselo byť v prípade rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, ale to je asi jediný rozdiel medzi judikatúrou českého a slovenského najvyššieho súdu. Slovenská judikatúra podľa zistenia tunajšieho súdu v danom smere neexistuje (judikatúra Najvyššieho súdu, resp. ústavného súdu.)

30. Z uvedených dôvodov súd nepovažuje za hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 OZ ani skutočnosť, že žalovaná v 1. rade v rámci konania na Okresnom súde Martin pod sp. zn.: 11C/49/2014 uviedla, že žalobca mal svojho otca prinútiť k podpisu závetu a listiny o vydedení (ako akási alternatívna verzia v danom konaní), a rovnako nepovažoval za hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej v 1. rade voči žalobcovi ani skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn.: 8C/66/2014 (konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kde vystupuje žalovaná v 1. rade ako žalobkyňa, a žaluje žalobcu) sa domáhala aj finančného vyporiadania z podielu na rodinnom dome súp. č. XXX, ktorý bol predmetom daru. V oboch prípadoch išlo o skutkové tvrdenia žalovanej v 1. rade prednesené v rámci súdneho konania, teda ako prostriedok procesného útoku, resp. o návrh, ktorým realizovala svoje právo na súdnu ochranu, ktorého použitie je bez ohľadu na výsledok konania považované za legitímne konanie, čo je aj v súlade s vyššie citovanou judikatúrou, a vyššie uvedené odôvodnenie z nej vyplývajúce treba vzťahovať aj na tieto skutočnosti.

31. Keďže súd nezistil, že by sa žalovaná v 1. rade voči žalobcovi dopustila správania, ktoré by nieslo znaky hrubého porušenia dobrých mravov v chápaní § 630 OZ, preto je žaloba v celom rozsahu (aj voči žalovanému v 2. rade) nedôvodná. Žalovaná v 1. rade, ktorá previedla darovaný spoluvlastnícky podiel na žalovaného v 2. rade, bola tak oprávnená urobiť, keďže sa nedopustila hrubého porušenia dobrých mravov vo vzťahu k žalobcovi, a teda doručením výzvy 21. 4. 2017 nedošlo k zániku jej vlastníckeho práva ako tvrdí žalobca, a preto teda táto darovacia zmluva je platná aj v časti týkajúcej sa žalobcom darovaného spoluvlastníckeho podielu.

32. Keďže na strane žalovanej v 1. rade nebolo zistené hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 OZ, a tým nebol daný nárok žalobcu ako darcu na vrátenie daru, nebol daný u žalobcu ani naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe.

33. Pre účely tohto rozhodnutia pritom nebolo podstatné, že žalovaná v 1. rade, resp. žalovaní včas neuviedli okolnosti ohľadne správania žalobcu, ktoré bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pre ktoré by neboli dané dôvody na vrátenie daru, okolnosti pre ktoré došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade, ktoré by tiež preukazovali nedôvodnosť žaloby, a okolností, odôvodňujúcich vyslovenie podozrenia žalovanou v 1. rade o podpísaní závetu a listiny o vydedení žalobcom, ktoré žalobca napádal ako hrubé porušenie dobrých mravov.

34. Súd v danom prípade pritom ešte zistil aj ďalší dôvod prečo by bola žaloba nedôvodná, ak by sa aj preukázalo hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej v 1. rade (vo vzťahu k žalobcovi) v zmysle ust. § 630 OZ, ktorý dôvod spočíva v tom, že žalobca nemal správne žalovať o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na rodinnom dome v rozsahu 15/64 (darovaného spoluvlastníckeho podielu), ale žalobca mal žiadať o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu v rozsahu darovaného spoluvlastníckeho podielu (v rozsahu 15/64) spolu s (rozsahom) spoluvlastníckeho podielu, ktorý mal žalobca inak dovtedy ako vlastný zapísaný v katastri nehnuteľnosti. Uvedený názor pritom vyplýva aj z judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 1968/2000, podľa ktorej ak sa darca, ktorý previedol na obdarovaného jednu ideálnu polovicu nehnuteľnosti, pričom zostal vlastníkom druhej polovice, domáha určenia svojho práva, obnoveného v dôsledku zrušenia darovacej zmluvy, môže žiadať iba určenie, že je vlastníkom celej nehnuteľnosti. V rámci (podrobného a viackrát dopĺňaného) predbežného právneho posúdenia tunajší súd pritom (v prípustných medziach) naznačil žalobcovi možnosť zamietnutia žaloby z uvedeného dôvodu (so všeobecným poukazom na nesprávnu formuláciu žalobného petitu, pokiaľ ide o rozsah spoluvlastníckeho podielu, ktorý je predmetom určovacej žaloby), nemohol však formulovať tento petit (presne) za žalobcu, pretože to by už bola neprípustná pomoc jednej strane sporu na úkor druhej strany sporu. Žalobca však túto možnosť na úpravu žalobného petitu nevyužil.

35. Pokiaľ ide o žalovanými namietaný nedostatok, že súd podľa nich síce doručil žalovanej v 1. rade žalobu, avšak nie aj podanie žalobcu, z ktorého by vyplývala skutočnosť, že žalovaný v 2. rade je žalovaný v tomto spore, teda poukazovali na skutočnosť, že návrh žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania doručený na tunajší súd 15. 6. 2017 nebol žalovanej v 1. rade doručený (nedoručenie tohto návrhu žalovanému v 2. rade pritom vôbec nenamietali), súd poznamenáva, že tento návrh žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného, doručený na tunajší súd 15. 6. 2017, síce nebol doručený žalovanej v 1. rade, a ani žalovanému v 2. rade, avšak obom žalovaným bolo neskôr doručené uznesenie z 3. 7. 2017, ktorým sa rozhodlo o pripustení, aby do konania ako ďalší subjekt na strane žalovaného vstúpil žalovaný v 2. rade, z ktorého odôvodnenia bolo aspoň v podstatných rysoch zrejmé, že bol podaný takýto návrh, a ako bol odôvodnený, a voči ktorému uzneseniu, keďže ho vydal vyšší súdny úradník bola tiež prípustná sťažnosť, ktorú však žiaden zo žalovaných nepodal. Navyše z úradného záznamu na č. I. 106 spisu vyplýva, že žalovaná v 1. rade nahliadla 8. 8. 2017 do spisu, pričom tiež požiadala tunajší súd o vyhotovenie fotokópií zo súdneho spisu, a to vrátane č. I. 65, na ktorom sa nachádza (prakticky celý) obsah uvedeného návrhu žalobcu na pristúpenie ďalšieho subjektu, pričom z poznámky v tomto úradnom zázname je zrejmé, že po uhradení vecných nákladov boli tieto fotokópie vydané žalovanej v 1. rade toho istého dňa. Navyše uvedený procesný nedostatok bol v plnom rozsahu odstránený vzhľadom na skutočnosť, že tieto tvrdenia, ktorých absenciu vo vyjadrení k žalobe žalovaný namietajú, žalobca ešte nakoniec v rámci repliky podrobne rozviedol, a teda v rámci dupliky mali žalovaní sa k nim vyjadriť, takže prípadne, ak by to bolo aj považované pôvodne za procesný nedostatok zo strany súdu, boli replikou a následnou možnosťou z hľadiska dupliky (úplne) odstránené.

36. Na okraj ešte súd dodáva k námietke žalovaných, že konanie spočívajúce vo vyslovení podozrenia z podpisu žalobcu za otca bolo konaním právnej zástupkyne žalovanej v 1. rade, a nie žalovanej v 1. rade, s tým sa súd nestotožňuje, a v tomto smere súhlasí so žalobcom, že ak zástupca koná v rámci konania za stranu sporu, všetko čo povie a urobí, sa považuje za konanie svojho klienta, teda bez ohľadu na to, že v skutočnosti to povedala osoba odlišná, lebo keby to tak nebolo, tak vlastne by nemohol súd prihliadať na vyjadrenie zástupcu žalovaných k žalobe, lebo by povedal, to bolo vyjadrenie zástupcu, a nie žalovaných, tak to teda nemožno brať.

37. Vzhľadom na to, že súd zamietol žalobu v celom rozsahu, plne úspešným v konaní boli žalovaní, ktorí v zmysle § 255 ods. 1 CSP majú voči žalobcovi (každý z nich) nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, preto súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, že každý so žalovaných má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom súčasne v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.